

Verbinding langs onverwachte lijnen

Gezinsdienst, Ledevaertkerk Chaam, zondag 9 juli 2017

Ds. Sara Dondorp

Schriftlezing: 2 Koningen 5: 1-19

Overdenking

Gemeente van Jezus Christus, lieve mensen,

Mijn eerste wandelvakantie herinner ik me nog heel goed. Ik was mee met een groepsreis in Engeland. We zaten in een Bed en Breakfast in the middle of nowhere. Er was geen bereik en niemand kon het thuisfront bellen. Nadat we allemaal onze kamer hadden betrokken, gingen we een kleine wandeling in de omgeving maken. Ergens op een heuveltje had iemand het ontdekt: "We hebben bereik!" En ineens trok iedereen zijn mobiele telefoon. Even naar huis bellen dat we goed zijn aangekomen.

Verbinding met het thuisfront, met onze dierbaren.... Is dat niet een van de belangrijkste dingen in het leven? Misschien zijn we daar in onze tijd een beetje in doorgeslagen. Maar toch: dat laat wel zien hoe belangrijk verbinding is. Mensen willen met elkaar in verbinding zijn. Mensen willen elkaar bereiken, elkaar begrijpen. En in veel gevallen is dat nog niet zo eenvoudig. Wij mensen hier, in de Ledevaertkerk, zijn met elkaar verbonden, ondanks al onze verschillen: in leeftijd, opvattingen, voorkeuren, noem maar op. We begrijpen elkaar wel eens niet helemaal, en we hebben wel eens misverstanden onder elkaar, maar we blijven met elkaar verbonden. Verbinding is vandaag het thema.

Eigenlijk gaat de hele Bijbel over verbinding. God verbindt zich met met mensen, vanaf het eerste begin. Met Noach sluit God een verbond. Het is een belofte dat God de aarde niet zal vernietigen. De boog in de hemel is daarvan het bewijs. En later is er het verbond met Abraham, met Izaäk, met Jacob. God verbindt zich met mensen. Daarover gaat de Bijbel.

God verbindt zich met mensen. En in Zijn naam verbinden mensen zich met elkaar. Ook daarover staan veel verhalen in de Bijbel. Vaak gaat dat over bijzonder onverwachtse verbindingen. Vandaag hoorden we over een vijandige legerleider. Naäman, een hoge ome in het leger van Aram, de vijand van Israël. Hij was ongetwijfeld geen lieverdje. Een ijzervreter misschien wel. Iemand die het ver geschopt heeft in de oorlog. Hoogstwaarschijnlijk iemand om een beetje bang voor te zijn. Bij hem in huis woont een Israëlsch slavinnetje. Zij is buitgemaakt tijdens een van zijn veldtochten. Als er iemand bang voor hem zou moeten zijn, zou je toch denken dat zij het wel is. Ze is ver van huis, ver van de mensen met wie ze verbonden is, en in het verhaal heeft ze niet eens een naam gekregen. Laten we haar voor het gemak Hanna noemen.

Naäman is ernstig ziek. Niemand kan hem genezen. Dan is het nota bene Hanna die een oplossing voor hem bedenkt. Hanna voelt zich blijkbaar toch met haar baas verbonden. Zij weet van een profeet in Israël die hem zou kunnen helpen. Nu verwacht je dat Naäman meteen zijn biezen pakt en erheen gaat. Of liever: je verwacht dat hij haar uitlacht en niks doet. Maar hij neemt haar serieus. Hij gaat op pad. Intussen voelt hij zich ook verbonden met zijn eigen baas. Hij gaat eerst op bezoek bij de koning en vertelt over Hanna. En zowaar: ook de koning neemt het verhaal serieus. Hij geeft Naäman een visum mee. Een brief voor Israëls koning. Want zomaar zonder visum kan een vijandige generaal natuurlijk niet naar Israël rijden, dat begrijp je.

Vanaf dat moment wordt het verhaal alleen nog maar vreemder. Al die heidenen: Naäman en de koning van Aram, allemaal geloofden ze dat de God van Israël hem genezen kan. Ook

al hebben zij geen enkele verbinding met God, zij vertrouwen erop dat het goed kan komen. Maar de koning van Israël is juist één en al wantrouwen. Een vijandige legerleider die genezing komt zoeken bij ons? Is dat geen valstrik? Zo gaat het vaak in Bijbelverhalen: precies anders dan je denkt. De heidenen geloven en de Israëliër juist niet.

Gelukkig krijgt de profeet Elisa ervan te horen. Hij is een echte profeet: eentje die verbonden is met de noden en behoeften van de mensen. Naäman gaat met zijn gevolg naar de profeet Elisa. Wat dan volgt lijkt wel een voorstelling van het theater van de lach. Alles gaat mis en niemand begrijpt elkaar. Het is alleen maar ruis op de lijn. Wat de profeet Elisa doet is heel anders dan Naäman verwachtte. Hij krijgt de profeet niet eens te zien! De legerleider, de man die gewend is bevelen te geven, wordt boos. Even lijkt het helemaal mis te gaan. Maar de verbinding is nog niet verbroken. Hij is nog bereid om naar zijn dienaren te luisteren. En zowaar: de leider gehoorzaamt zijn ondergeschikten. Hij doet wat ze van hem vragen en het wonder gebeurt. Hij wordt weer gezond. Vervolgens wordt het spelletje miscommunicatie andersom gespeeld. De legerleider wil de profeet netjes betalen. Hij wil zijn dankbaarheid tonen in een materieel gebaar. De profeet wil daar niets van horen. Het is immers God die geneest. Het eindigt er mee dat Naäman iets uit Israël meeneemt. Een klein beetje Israëlsche grond, om er een altaar op te bouwen. Naäman voelt zich nu diep verbonden met de God van Israël. Dat wil hij thuis vorm kunnen geven. Maar tegelijkertijd voelt hij zich ook verbonden met zijn baas. Als zijn baas voor de god Rimmon knielt, wil hij hem ondersteunen. Dat vind ik nu zo'n mooi onderdeel van het verhaal. Naäman voelt zich verbonden met zijn meester. Die verbondenheid gaat niet zomaar verloren, ook niet door de nieuw gevonden verbondenheid met God. Misschien is dat wel de moraal van dit verhaal. Dat verbondenheid in stand kan blijven, ondanks ruis op de lijn. En dat verbondenheid via zoveel onverwachtse lijnen kan lopen. Via het slavinetje Hanna naar Naäman, naar de God van Israël, naar de meester van Naäman, die in Rimmon gelooft. Het is een intrigerend web van verbindingen, langs volstrekt onverwachte lijnen op vreemde manieren. Zelfs miscommunicatie zit de verbinding niet in de weg. En door al die verbinding heen schemert de verbinding met God.

Zo is de vraag niet alleen: met wie voel je je verbonden? Dat antwoord ligt meestal wel voor de hand: je familieleden, je vrienden, je dierbaren. Mensen die aan een half woord genoeg hebben om je te begrijpen. Spannend wordt het als de verbondenheid verder reikt. Als je verbanden ontdekt met mensen die je misschien niet begrijpt. Op wat voor momenten kan je je verbonden voelen met een onbekende? Als je die ander kunt helpen bijvoorbeeld. Zoals Hanna ineens haar heidense meester kon helpen. Als je iets voor die ander kunt betekenen, of als die ander iets voor jou wil betekenen. Hoe ben je onderdeel in dat grote netwerk van verbinding? Er zijn immers heel veel lijnen van verbondenheid mogelijk. Heel veel draden die ons aan elkaar verbinden. En al die draden staan ook weer in verbinding met God. Misschien kunnen we die verbinding met God niet altijd zien, maar hij is er wel. Misschien lijkt het soms alsof de lijn naar God geen bereik heeft. Maar de lijn van God naar ons heeft altijd bereik. Want de verbinding begint bij God. Zoals ooit in het verbond met Noach, en met Abraham, of in de belofte aan Maria en door haar zoon, Gods zoon Jezus. God onze Vader, die ook onze Moeder wil zijn, heeft ons in bereik, hoort ons en wil met ons allemaal verbonden zijn. En hij hoopt dat wij in zijn naam met elkaar verbonden willen zijn.

Amen